

1. Proč jsou oči tvý jako tráva,
když je ráno tolik zrosená,
proč se trápíš a proč dává,
smutek znát tvá hlava skloněná.

2. Každěj ví, že nemám stání,
a že nikde jsem nadobro nezůstal,
slzy tvý mi trochu brání,
přesto jít zas musím kousek dál.

R: Za tou strání, kam se večer k spánku slunce uloží,
čeká máma, že jí jednou hlavu na klín položí
její syn,
kterej odešel a nedal celej čas o sobě znát
velkou lásku svoji hledal,
teď se domů vrací rád, tolik rád, já vím.

3. Slib ti dám, tři slůvka krátký,
věřit můžeš jim a taky nemusíš,
řeknu jen: Já přijdu zpátky,
a že splním je, snad brzy uvidíš.

R: Za tou strání, kam se večer k spánku slunce uloží,
čeká máma, že jí jednou hlavu na klín položí
její syn,
kterej odešel a nedal celej čas o sobě znát,
velkou lásku svoji našel,
teď se domů vrací rád, tolik rád, já vím.